

Таким чином, ідентифікація жіночого образу має тенденцію до зміни уявлень минулих століть. Доступ до навчальних закладів з ХІХ століття дав можливість відтворювати жіночий образ у своєму мистецтві жінкам-художницям. Для сучасних художниць принципово подолати девіз жінок минулого «Завжди натурниця, ніколи не художниця». Сучасні українське і світове мистецтво прагне вирішити «жіночу проблему», без жалю і компромісів інтелектуально усвідомлювати жінку рівною чоловікам.

Список використаних джерел:

1. Фемінізм. Образотворче мистецтво [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Фемінізм>
2. Платон. Государство [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://lib.ru/POEEAST/PLATO/gosudarstvo.txt_with-big-pictures.html
3. Нохлін Л. Чому не було великих художниць [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://contemporary-artists.ru/Why_Have_There_Been_No_Great_Women_Artists.html
4. Квінн Б. Неймовірні. П'ятнадцять жінок, які творили мистецтво та історію. Київ: ArtHuss, 2018.
5. Эко.У Посвящение женщинам [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://inosmi.ru/panorama/20040305/208280.html>
6. Свій простір: дослідницька платформа PinchukArtCentre 30 жовтня 2018 – 6 січня 2019 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://pinchukartcentre.org/ua/exhibitions/sviy-prostir>

Челей О.Б.

студентка,

Рівненський державний гуманітарний університет

ТЕМА КОХАННЯ В ПОЛОТНАХ ВІДОМИХ ХУДОЖНИКІВ

Що таке кохання? Кожен з нас може описати це почуття по-своєму. У кожного з нас, воно викликає свої емоції, почуття, сподівання, відновлює віру, надію, когось ставить на ноги, надихає, допомагає, можливо навіть дошкуляє, раниць... і окриляє...

Особисто для мене кохання – це найніжніше, найсвітліше, найкраще, найпрекрасніше почуття дароване людині Богом. І отримавши його в дарунок треба правильно ним розпорядитись та обов'язково ним поділитись з ближнім.... своєю другою половинкою, бо саме для цього воно створене. Щоб дарувати людям щастя і радість, окриляти.

Я вважаю, що я знаю, що це за відчуття, бо від нього хочеться літати, знаючи, що це почуття у нас одне на двох і в нас від нього за спинами крила, в кожного по одному, цитуючи класика, і літати можемо ми лише обійнявшись.

Існує ще й про ці крила притча, в якій говориться, що ангел посіяв квіти, виростило лише дві, чоловік і жінка. Потім у них виростили крильця, та вони не могли злетіти самостійно. Тоді ангел підказав їм обійнятись і у них все вийшло.

В парі у нас завжди все вийде, бо пара – це дві половинки чи частинки, два полюси, дві стихії, дві мелодії душі.

Дуже важливо мати у житті підтримку, особливо люблячої людини, яка стане опорою та допоможе в скрутну хвилину.

Тема кохання не одноразово досліджувалася. Про неї багато було написано.

Не є винятком і художники. Отримавши натхнення чи музу або просто закохавшись, створюють свої шедеври. Митцям під силу все: творити, кохати... і все це завдяки його величності... коханню.

На прикладі цих знаменитих художників хочеться показати всю красу й актуальність даної теми.

Картини цих визначних художників дуже відрізняються за світосприйняттям, стилями, техніками, але їх об'єднує одна спільна тема – це кохання.

Шедевр «Народження Венери (1486) Сандро Боттічеллі є визнаним мистецьким твором присвяченим коханню. На цій картині зображено народження з морської піни богині кохання Афродіти, оповитої любов'ю.

«Любов земна і Любов небесна» (1515-1516 рр.) Тіціана – прекрасна картина, що описує справжню духовну любов старшого чоловіка до своєї коханої. Земну любов на своєму полотні він зобразив у весільному вбранні з чашею з дорогоцінною оздобою. Це мало б символізувати, що щастя земне колись закінчується. Любов небесна – без прикрас, символізує вічне щастя.

«Богоматір з немовлям» Михайла Врубеля (1884-1885 рр.) є втіленням в життя нерозділеного кохання. Образ Богоматері та дитини він змалював з жінки, яку кохав і її доньки. Картина викликала спірні питання, але отримала визнання.

«Поцілунок» Густава Клімта (1907-1908) дуже романтична картина про злиття двох – чоловіка і жінки, про їх відносини. Деякі критики бачать тут лише чоловічу силу, яка домінує.

«Прогулянка» Марка Шагала (1917) змальовує щасливе кохання автора до своєї дружини. Від цього сильного почуття вони літають разом, ніби мають крила. Взагалі вся творчість Шагала присвячена темі кохання і в його доробку дуже багато подібних робіт. Вони всі присвячені неземній любові та дуже цікаві.

Картина «Закохані» Рене Магрітта (1928) зображує сліпу романтичну любов. Побачивши в дитинстві, на власні очі, смерть своєї матері в його душі лишився слід, який наклав відбиток на його творчість. Дехто бачить в цій картині іншу цікавішу суть.

Ці всі шедеври написані в різні роки, але їх суть не змінна.

Сальвадор Далі на картині «Атомна Леді» (1949 р.) доносить до глядача міфологічний сюжет, а в образі грецької царівни Леди, описує свою кохану. Незвичайний фон вносить цікавий акцент в його роботу.

Можна ще дуже багато писати про картини різних визначних авторів, які присвячували цій темі свої роботи, але їх всіх просто не злічити [1, с. 2].

Список використаних джерел:

1. Веселова Н. П. Уявлення про «кохання» студентської молоді / Н. П. Веселова [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/portal/Soc_Gum/vchdpu/2009_74_1/12.p
2. Потебня А. А. Эстетика и поэтика. – М.: Искусство, 1976. – С. 286-461.

3. Соколова М. В. Світова культура і мистецтво: Навч. посібник для студ. вищ. навч. закладів. – М.: видавничий центр Академія: 2004. – 368 с.

Чикрій С.О.

студентка,

Національна академія образотворчого мистецтва та архітектури

РЕАЛІЗМ ТА ЕКСПРЕСІОНІЗМ У ПОКАДРОВІЙ АНІМАЦІЇ: ПАЙПЛАЙН ТА ПРІОРИТЕТИ

Дослідження реалізму та експресіонізму у покадровій анімації є, на нашу думку, одним з найдієвіших засобів поглибити розуміння потенціалу мальованої анімації, а сьогодні це питання стоїть особливо гостро через стрімкий розвиток швидших і легших засобів створення рухомих зображень.

У блогах, таких як Wave Motion Cannon [1], є багато публікацій про анімаційні твори та їх авторів; доповідь Sakuga: Animation of Anime [2] являє собою гарний огляд напрямів і діячів японської анімації, а інтерв'ю, як з Bahi JD [3], книги, як Project Genius The Making Book [4], а також прямі ефіри й туторіали аніматорів, як в Aaron Blaise [5], ще більш наглядно показують процес створення робіт. Ми хотіли б поглибити інформацію з даної теми, детальніше розглянути технічні аспекти створення покадрової анімації.

Розглядаючи різні течії в мистецтві, слід аналізувати речі, які їх породжують, тож саме їх короткий огляд є метою статті. На наш погляд, одними з головних моментів є тип мислення автора під час роботи, виставлення пріоритетів і визначення послідовності дій.

Зазвичай питання реалізму та експресіонізму розглядається з точки зору об'єктивізму та суб'єктивізму, співвідношення у відтворенні дійсності та емоційного стану. Ми більше уваги приділятимемо тому, що саме художник має відтворити – яку суть, і яким чином він робить відбір, на що звертає чи не звертає увагу. За більшістю описів, експресіоніст ставить сам об'єкт нижче за спосіб відтворення [1], а з поглядом під іншим кутом формулювання буде протилежним. На нашу думку, експресіонізм можна сприймати так, що митці даного напрямку намагаються передати суть зображуваного, не відволікаючись на поверхові аспекти передачі та відповідність певним загальноприйнятим нормам; так само буває при малюванні дуже швидких начерків. Це дещо схоже на даоську пораду концентруватися на місяці, а не пальці, що вказує на місяць. В якійсь мірі реалісти також працюють за цим принципом: коли малюють форму, а не видимі лінії та плями, коли роблять відбір і щось перебільшують, доводять технічні навички до автоматизму і мають змогу думати здебільшого над наповненням. Дуалізм аналітичного та чуттєвого сприймання також досить сумнівний: врівноваженість моделі, наприклад, досягається і відчуттям, і розрахунками типу проведення вертикалей, а конструкція – це засіб передачі характеру, емоцій. Ми не будемо багато уваги приділяти розпливчастому